

Przemysław Staniszewski
Prezydent Miasta Zgierza

Zgierz, dnia 09.04.2025

**Komisja Zdrowia
i Spraw Obywatelskich
Rady Miasta Zgierza**

Stanisław Przemysław Staniszewski

W załączeniu przekazuję informację przygotowaną przez Przewodniczącą Zespołu Interdyscyplinarnego w Zgierzu na temat analizy realizacji procedury „Niebieskiej Karty”.

Z poważaniem
[Signature]

WYDZIAŁ ORGANIZACYJNY
Biuro Rady Miasta Zgierza

Wpłynęło dnia 10.04.2025 *[Signature]*

tel. 42 714 31 00
fax 42 714 31 14

www.bip.zgierz.pl
www.miasto.zgierz.pl

e-urzed@umz.zgierz.pl
Plac Jana Pawła II 16, 95-100 Zgierz

Analiza realizacji procedury „Niebieskie Karty”

Procedura „Niebieskie Karty” jest systemem pomocy dla osób doświadczających przemocy domowej. Jest narzędziem, którego celem jest zapewnienie bezpieczeństwa, zatrzymanie przemocy i złagodzenie jej skutków, ale także współpraca przedstawicieli różnych instytucji i podmiotów, które są zobowiązane do reagowania w przypadku uzyskania informacji o wystąpieniu przemocy domowej. Została ona wprowadzona Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta”. Rozporządzenie to zostało uchylone Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 6 września 2023 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta”. Zmiana rozporządzenia dotyczącego procedury „Niebieskie Karty” wiązała się z wprowadzeniem nowelizacji ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie uchwalonej 29 lipca 2005 r., Nowelizacja ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie uchwalona została w dniu 9 marca 2023 r. a weszła w życie w dniu 22 czerwca 2023 r. Jednym z elementów wprowadzonych zmian było zastąpienie sformułowania „przemoc w rodzinie” – nowym tj. „przemoc domowa”. Dzięki wprowadzonym zmianom ustawa rozszerzyła krąg osób chronionych, które objęły nowe przepisy m. in. o byłego małżonka czy byłego partnera, niezależnie od faktu zamieszkiwania z osobą stosującą przemoc, rozszerzyła również zakres oddziaływań w stosunku do osób stosujących przemoc domową.

Zarówno nowelizacja ustawy jak również rozporządzenia dotyczącego procedury „Niebieskie Karty” nastąpiła na podstawie doświadczeń służb, organizacji i osób odpowiedzialnych za przeciwdziałanie przemocy domowej. Obecnie procedura „Niebieskie Karty” obejmuje osoby doznające przemocy domowej oraz osoby stosujące przemoc domową, przez które należy rozumieć wyłącznie osoby pełnoletnie, które dopuszczają się przemocy domowej wobec osób doznających przemocy domowej.

Prowadzenie procedury wygląda następująco:

Wszczęcie procedury następuje z chwilą wypełnienia formularza „Niebieska Karta – A” w przypadku uzasadnionego podejrzenia stosowania przemocy domowej lub zgłoszenia dokonanego przez świadka przemocy domowej. Następnie formularz przekazuje się do Zespołu Interdyscyplinarnego.

Wszczęcie procedury „Niebieskie Karty” mogą dokonać niżej wymienione osoby poprzez wypełnienie formularza „Niebieska Karta – A” :

1. pracownik socjalny jednostki organizacyjnej pomocy społecznej;
2. funkcjonariusz Policji;
3. żołnierz Żandarmerii Wojskowej w sprawach żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową stosujących przemoc domową;
4. pracownik socjalny specjalistycznego ośrodka wsparcia dla osób doznających przemocy domowej;
5. asystent rodziny;
6. nauczyciel wychowawca będący wychowawcą klasy lub nauczyciel znający sytuację domową małoletniego;
7. osoba wykonująca zawód medyczny, w tym lekarz, pielęgniarka, położna lub ratownik medyczny
8. przedstawiciel gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych;
9. pedagog, psycholog lub terapeuta zatrudniony w, będący przedstawicielami jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych; Policji; oświaty; ochrony zdrowia; lub organizacji pozarządowych.

Procedura przewiduje dwuetapowy udział osoby dotkniętej przemocą domową, gdzie pierwszy etap, to zetknięcie z przedstawicielami w/w służb, którzy będą zobowiązani wypełnić formularz „Niebieska Karta – A” , a drugi etap to zaproszenie przez grupę diagnostyczno-pomocową na spotkanie i wspólne omówienie dalszych, zintegrowanych działań pomocowych.

Etap I Procedury

Zetknięcie się z przedstawicielem służb może nastąpić w różny sposób. Najczęściej będą to interwencje Policji (np. z uwagi na zgłoszenie telefoniczne), wizyta u lekarza z obrażeniami ciała, poinformowanie pracownika socjalnego o doznawaniu przemocy w rodzinie podczas przeprowadzania rodzinnego wywiadu środowiskowego, spotkanie dziecka z pedagogiem w szkole, poinformowanie nauczyciela, zgłoszenie się o pomoc do komisji rozwiązywania problemów alkoholowych itp.

Każda z tych służb ma kilka podstawowych obowiązków, w zależności od specyfiki jej zadań. Generalnie, przy pierwszym spotkaniu, oprócz działań interwencyjnych mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa osobie dotkniętej przemocą domową, przedstawiciele służb

wszczynają procedurę poprzez wypełnienie w obecności takiej osoby formularza „Niebieska Karta – A”, służącego zebraniu niezbędnych informacji o okolicznościach zdarzenia. Formularz gromadzi m. in. dane osobowe osoby doznającej przemocy domowej oraz osoby stosującej przemoc domową, formy stosowanej przemocy, opisu miejsca zdarzenia, okresu trwania sytuacji przemocowych, świadków przemocy domowej, podejmowanych wcześniej działań mających na celu zgłoszenie przemocy domowej itp.

Rozmowę z osobą dotkniętą przemocą w rodzinie, przeprowadza się w warunkach gwarantujących swobodę wypowiedzi i poszanowanie godności tej osoby oraz zapewniających jej bezpieczeństwo.

Po wypełnieniu formularza „Niebieska Karta – A” osobie dotkniętej przemocą domową, przekazuje się pouczenie, stanowiące formularz „Niebieska Karta – B”. Jeżeli osobą dotkniętą przemocą domową, jest dziecko, pouczenie przekazuje się rodzicowi, opiekunowi prawnemu lub faktycznemu, albo osobie, która zgłosiła podejrzenie stosowania przemocy domowej. Pouczenia nie przekazuje się osobie, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc domową.

W trakcie rozmowy z osobą stosującą przemoc domową informuje się ją w szczególności o prawnych konsekwencjach stosowania przemocy domowej oraz wskazuje na konieczność zmiany sposobu postępowania.

Działania powyższe realizuje się uwzględniając warunki, czynniki i potrzeby, w tym dotyczące osób niepełnosprawnych.

Spotkania z osobami doznającymi przemocy domowej oraz osobami stosującymi przemoc domową nie mogą być organizowane w sposób umożliwiający im wzajemny kontakt.

Jeżeli istnieje podejrzenie stosowania przemocy domowej wobec małoletniego, działania w ramach procedury przeprowadza się w obecności rodzica, opiekuna prawnego lub faktycznego.

Obowiązki przedstawicieli poszczególnych służb:

Obowiązki funkcjonariusza Policji:

1. udzielanie osobie doznającej przemocy domowej niezbędnej pomocy, w tym udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej (jeżeli taka jest konieczna);
2. organizowanie niezwłocznie dostępu do pomocy medycznej, jeżeli wymaga tego stan zdrowia osoby doznającej przemocy domowej;
3. podejmowanie w razie potrzeby, innych niezbędnych czynności zapewniających ochronę życia, zdrowia i mienia osób doznających przemocy domowej, włącznie z zastosowaniem

na podstawie odrębnych przepisów w stosunku do osoby stosującej przemoc domową środków przymusu bezpośredniego i zatrzymania;

4. przeprowadzenie, o ile jest to możliwe, z osobą stosującą przemoc domową rozmowy, w szczególności o odpowiedzialności karnej za znęcanie się fizyczne lub psychiczne nad osobą najbliższą lub inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od osoby stosującej przemoc domową albo nad małoletnim lub pełnoletnią osobą nieporadną ze względu na jej wiek lub stan zdrowia, oraz wzywaniu osoby stosującej przemoc domową do zachowania zgodnego z prawem i zasadami współżycia społecznego;

5. przeprowadzanie na miejscu zdarzenia, w przypadkach niecierpiących zwłoki, czynności procesowych w niezbędnym zakresie, w granicach koniecznych do zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa;

6. podejmowanie działań mających na celu zapobieganie zagrożeniom mogącym występować w środowisku domowym, w szczególności składanie systematycznych wizyt sprawdzających stan bezpieczeństwa osoby doznającej przemocy domowej, w zależności od potrzeb określonych przez grupę diagnostyczno-pomocową;

7. dokonywanie niezbędnych ustaleń w zakresie udziału osoby stosującej przemoc domową w programach korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową lub w programach psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową;

8. informowanie, w formie notatki urzędowej, zespołu interdyscyplinarnego o działaniach podejmowanych wobec osoby doznającej przemocy domowej oraz osoby stosującej przemoc domową, w tym w szczególności o udziale w programach korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową lub w programach psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową.

Obowiązki pracownika socjalnego jednostek organizacyjnych pomocy społecznej lub centrum usług społecznych:

1. diagnozowanie sytuacji, potrzeb i zasobów osoby doznającej przemocy domowej;

2. udzielanie kompleksowych informacji o:

- możliwościach uzyskania pomocy, w szczególności psychologicznej, prawnej, socjalnej i pedagogicznej, oraz wsparcia, w tym o instytucjach i podmiotach świadczących specjalistyczną pomoc na rzecz osób doznających przemocy domowej,

- formach pomocy małoletnim doznającym przemocy domowej oraz o instytucjach i podmiotach świadczących tę pomoc,
 - możliwościach podjęcia dalszych działań mających na celu poprawę sytuacji osoby doznającej przemocy domowej;
3. organizowanie niezwłocznie dostępu do pomocy medycznej, jeżeli wymaga tego stan zdrowia osoby doznającej przemocy domowej;
 4. zapewnianie osobie doznającej przemocy domowej, w zależności od potrzeb, schronienia w całodobowej placówce świadczącej pomoc, w tym w szczególności w specjalistycznym ośrodku wsparcia dla osób doznających przemocy domowej lub innej placówce, w tym prowadzonej przez organizacje pozarządowe i stowarzyszenia, działające na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;
 5. branie udziału w opracowaniu przez grupę diagnostyczno-pomocową indywidualnego planu pomocy;
 6. podejmowanie działań mających na celu zapobieganie zagrożeniom mogącym występować w środowisku domowym, w szczególności składanie systematycznych wizyty sprawdzających stan bezpieczeństwa osoby doznającej przemocy domowej, w zależności od potrzeb określonych przez grupę diagnostyczno-pomocową;
 7. prowadzenie rozmów w szczególności o prawnokarnych konsekwencjach stosowania przemocy domowej oraz informowanie osoby stosującej przemoc domową o możliwościach podjęcia leczenia lub terapii, udziału w programach korekcyjno – edukacyjnych lub programach psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową.

Obowiązki przedstawiciela komisji rozwiązywania problemów alkoholowych:

Prowadzenie działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych oraz integracji społecznej osób uzależnionych od alkoholu. W szczególności działania te obejmują:

1. zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu;
1. udzielanie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe, pomocy psychospołecznej i prawnej, a w szczególności ochrony przed przemocą domową;

2. prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej oraz działalności szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych, przeciwdziałania narkomanii oraz uzależnieniom behawioralnym;

3. wdrażanie postępowania mającego na celu orzeczenia o obowiązku poddania się terapii.

Obowiązki przedstawiciela ochrony zdrowia

1. udzielanie podstawowej pomocy medycznej oraz umiejętne przeprowadzenie rozmowy umożliwiającej rozpoznanie przemocy i pokierowanie osoby krzywdzonej do miejsc, gdzie może uzyskać pomoc;

2. wydanie zaświadczenia lekarskiego o doznanych obrażeniach i poinformowanie osoby krzywdzonej o miejscach i warunkach wystawienia obdukcji;

Zaświadczenie lekarskie o przyczynach i rodzaju uszkodzeń ciała związanych z użyciem przemocy w rodzinie jest rozwiązaniem wprowadzonym na podstawie dokonanej od 1 sierpnia 2010 roku zmiany ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz rozporządzenia wykonawczego do niej z 22 października 2010 roku.

Zaświadczenie ma obowiązek wystawić każdy lekarz, można udać się do ośrodka nocnej pomocy lekarskiej, a w większych miastach na SOR lub do szpitala pełniącego ostry dyżur. Uzyskanie takiego zaświadczenia jest zawsze bezpłatne, niezależnie od tego, czy pokrzywdzony uda się do ośrodka mającego podpisany kontrakt z NFZ, czy pójdzie do prywatnego gabinetu lekarskiego. Ważne jest także to, że lekarz nie może odmówić wystawienia takiego zaświadczenia. Lekarz dokonuje badania osoby pokrzywdzonej i w zaświadczeniu powinien opisać wszelkie widoczne obrażenia oraz ich szczegółowy wygląd.

Zaświadczenie takie nie jest obdukcją lekarską. Jest ono jedynie dowodem na to, jakie obrażenia lekarz wystawiający zaświadczenie stwierdził u pokrzywdzonego.

3. powiadomienie organów ścigania gdy zachodzi podejrzenie popełnienia przestępstwa (np. ślady ciężkiego uszkodzenia ciała, ślady wykorzystania seksualnego, itp.).

Obowiązki przedstawiciela oświaty

1. diagnozowanie sytuacji i potrzeb osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą domową, w tym w szczególności wobec dzieci;

2. udzielanie kompleksowych informacji rodzicowi, opiekunowi prawnemu, faktycznemu lub osobie najbliższej o możliwościach pomocy psychologicznej, prawnej, socjalnej i pedagogicznej oraz wsparcia rodzinie, w tym o instytucjach i podmiotach świadczących specjalistyczną pomoc na rzecz osób dotkniętych przemocą w rodzinie.

Oprócz podejmowania działań interwencyjnych w placówkach oświatowych prowadzone są również działania profilaktyczne.

- udzielanie informacji o możliwości uzyskania pomocy psychologicznej, prawnej, socjalnej i pedagogicznej, oraz wsparcia, w tym o instytucjach i podmiotach świadczących specjalistyczną pomoc na rzecz osób dotkniętych przemocą w rodzinie, a także możliwościach podjęcia dalszych działań mających na celu poprawę sytuacji osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą domową.
- prowadzenie rozmowy z osobami, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc domową, na temat konsekwencji stosowania przemocy w rodzinie oraz informowanie tych osób o możliwościach podjęcia leczenia lub terapii i udziale w programach oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych;

Etap II Procedury

Zaproszenie osoby dotkniętej przemocą domową na posiedzenie grupy diagnostyczno-pomocowej oraz opracowanie indywidualnego planu pomocy.

Zespół interdyscyplinarny

Zgodnie z zapisami ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej, działania podejmuje gmina, w szczególności w ramach pracy w zespole interdyscyplinarnym.

W skład zespołu interdyscyplinarnego wchodzi przedstawiciele:

1. jednostek organizacyjnych pomocy społecznej;
2. gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych;
3. policji;
4. oświaty;
5. ochrony zdrowia;

6. organizacji pozarządowych;
7. przedstawiciele Żandarmerii Wojskowej, jeżeli Żandarmeria Wojskowa złoży taki wniosek do wójta, burmistrza albo prezydenta miasta w związku z zamieszkiwaniem na obszarze gminy żołnierza pełniącego czynną służbę wojskową,
8. kuratorzy sądowi,
9. prokuratorzy,
10. przedstawiciele innych podmiotów niż określone w ust. 3–4 ustawy, działających na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej.

Zadaniem zespołu interdyscyplinarnego jest integrowanie i koordynowanie działań w/w podmiotów oraz specjalistów w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej, w szczególności przez:

1. diagnozowanie problemu przemocy domowej;
2. podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą domową mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku;
3. inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą domową;
4. rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym;
5. inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc domową.

Grupa diagnostyczno-pomocowa

Zespół interdyscyplinarny tworzy grupy diagnostyczno-pomocowe w celu rozwiązywania problemów związanych z wystąpieniem przemocy domowej w indywidualnych przypadkach.

W skład grup diagnostyczno-pomocowych wchodzi przedstawiciele jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, policji, oświaty, ochrony zdrowia. W skład grup mogą wchodzić także kuratorzy sądowi, a także przedstawiciele innych podmiotów, specjaliści w dziedzinie przeciwdziałania przemocy domowej.

W ramach procedury grupa diagnostyczno-pomocowa:

1. dokonuje oceny sytuacji domowej, potrzeb i zasobów osoby doznającej przemocy domowej oraz osoby stosującej przemoc domową;
2. udziela pomocy osobie doznającej przemocy domowej;

3. opracowuje indywidualny plan pomocy dla osoby doznającej przemocy domowej i jej środowiska domowego, który zawiera propozycje działań pomocowych;
4. podejmuje działania w stosunku do osoby stosującej przemoc domową w celu zaprzestania stosowania tego rodzaju zachowań;
5. przekazuje osobie stosującej przemoc domową informacje, w szczególności o prawnokarnych konsekwencjach stosowania przemocy domowej;
6. przekazuje osobie stosującej przemoc domową informacje o koniecznych do zrealizowania działaniach w celu zaprzestania stosowania przemocy domowej;
7. wnioskuję do zespołu interdyscyplinarnego o skierowanie osoby stosującej przemoc domową do udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową lub w programach psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową;
8. motywuje osobę stosującą przemoc domową do udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową oraz programach psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową;
9. przeprowadza z osobą stosującą przemoc domową rozmowę ukierunkowaną na wskazanie zagrożeń wynikających z nadużywania alkoholu, środków odurzających, substancji psychotropowych lub leków;
10. rozstrzyga o braku zasadności podejmowania działań.

Spotkanie z osobą dotkniętą przemocą domową i opracowanie indywidualnego planu pomocy.

Członkowie grupy diagnostyczno-pomocowej zapraszają na swoje posiedzenie osobę dotkniętą przemocą domową, jednakże jej niestawiennictwo nie wstrzymuje dalszych prac zespołu lub grupy. Należy stawić się na zaproszenie, aby umożliwić i ułatwić udzielenie sobie pomocy. Na posiedzeniu tym członkowie grupy w obecności zaproszonej osoby dotkniętej przemocą domową, dokonują analizy sytuacji rodziny i wypełniają stosowny formularz „Niebieska Karta – C”.

Podstawowym zadaniem grupy jest opracowanie indywidualnego planu pomocy dla osoby dotkniętej przemocą domową, i jej rodziny, zawierającego propozycje działań pomocowych. Indywidualny plan pomocy obejmuje ogół działań podejmowanych przez osobę dotkniętą przemocą domową w celu poprawy sytuacji życiowej tej osoby oraz jej rodziny i realizowany jest we

współpracy z przedstawicielami: jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, policji, oświaty i ochrony zdrowia, organizacji pozarządowych oraz kuratorów sądowych lub prokuratora.

Indywidualny plan pomocy może ulegać zmianie w zależności od potrzeb i sytuacji osoby dotkniętej przemocą domową, w szczególności w sytuacjach, gdy osoba, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc domową, dopuściła się po raz kolejny stosowania przemocy domowej w trakcie działań dokonywanych przez zespół interdyscyplinarny lub grupę diagnostyczno-pomocową.

Działania w stosunku do osoby, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc domową.

Grupa diagnostyczno-pomocowa, po wezwaniu osoby stosującej przemoc domową, w jej obecności, dokonuje analizy sytuacji w związku z podejrzeniem stosowania przemocy domowej i na podstawie informacji zawartych w formularzu „Niebieska Karta –D” dokonuje ustaleń dotyczących dalszych działań, zobowiązując osobę stosującą przemoc domową do ich realizacji w celu zmiany jej postępowania.

Zakończenie procedury „Niebieskie Karty”

Zakończenie procedury „Niebieskie Karty” następuje w przypadku:

1. ustania przemocy domowej i uzasadnionego przypuszczenia, że zaprzestano dalszego stosowania przemocy domowej,
2. rozstrzygnięcia o braku zasadności podejmowania działań.

W przypadku niepotwierdzenia informacji o stosowaniu przemocy domowej grupa diagnostyczno-pomocowa odstępuje od dalszych działań, co jest dokumentowane w formie pisemnej i elektronicznej. Odstąpienie od dalszych działań wymaga udokumentowania w formie protokołu.

Procedura „Niebieskie Karty” przeprowadzana jest niezależnie od innych rodzajów postępowań, w szczególności postępowania karnego, rodzinnego lub cywilnego.

W razie stwierdzenia popełnienia przestępstwa, przedstawiciele realizujący procedurę „Niebieskie Karty” są zobowiązani do poinformowania o tym fakcie organy ścigania (policję, prokuraturę).

W 2024 r. do Zespołu Interdyscyplinarnego w Zgierzu wpłynęło 170 Niebieskich Kart z czego:

- 148 dotyczyło rodzin zamieszkujących na terenie Miasta Zgierza,
- 18 formularzy zostało przesłanych z innych Zespołów Interdyscyplinarnych zgodnie z miejscem zamieszkania osób doznających przemocy domowej,
- 4 zawiadomienia dotyczące osób stosujących przemoc domową przebywające na terenie Miasta Zgierza.

W niektórych rodzinach miały miejsce wielokrotne interwencje Policji, podczas których ponownie sporządzane były formularze "Niebieska Karta - A", które dołączane były do toczących się już procedur i odnotowywane w formularzu Niebieska Karta - C.

Na dzień 31.12.2024 r. było prowadzonych łącznie 206 postępowań dotyczących wyżej wymienionej procedury wszczętych w 2024 roku i w latach ubiegłych.

W 2024 r. 116 Niebieskich Kart zostało sporządzonych przez funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w Zgierzu, 18 kart założyli pracownicy Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Zgierzu, 12 kart pracownicy placówek oświatowych, 1 karta została założona przez psychologa Ośrodka Wczesnej Interwencji w Zgierzu, 1 karta przez członka Miejskiej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Zgierzu, 18 kart wpłynęło z innych Zespołów Interdyscyplinarnych z uwagi na zmianę miejsca zamieszkania osób doznających przemocy domowej.

W 2024 r. do Zespołu Interdyscyplinarnego w Zgierzu wpłynęły 4 zawiadomienia dotyczące podejrzenia stosowania Przemocy domowej nadesłane przez Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie "Niebieska Linia" - 3 z nich nie zostały potwierdzone i odstąpiono od dalszych działań, 1 dotyczyła zgłoszenia rodziny, w której toczyła się już procedura "Niebieskie Karty".

W 2024 r. nie wpłynęły Niebieskie Karty od przedstawicieli ochrony zdrowia.

W 2024 roku powołano 130 grupy diagnostyczno - pomocowe, które bezpośrednio pracowały z rodzinami, w których występował problem przemocy domowej.

W 2024 r. było prowadzonych 69 procedur „Niebieskie Karty”, w których ofiarami były małoletnie dzieci.

W ramach każdej procedury „Niebieskie Karty” był realizowany indywidualny plan pracy z osobą, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą i osobą, co do której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc. Priorytetem Zespołu Interdyscyplinarnego były działania na rzecz ofiar przemocy domowej, w tym dzieci. Realizowane były porady psychologiczne, które odbywały się głównie w formie spotkań osobistych lecz także w formie porad telefonicznych. Pracownicy socjalni na bieżąco monitorowali sytuację ofiar przemocy domowej i przekazywali informacje, gdzie można otrzymać wsparcie, a dzielnicowi pracowali z osobami stosującymi przemoc.

Z porad psychologicznych skorzystało 85 osób, z porad prawnych 37 osoby.

W rodzinach, gdzie w strukturze znajdowały się dzieci pracownicy socjalni występowali do sądu z wnioskiem o wgląd w sytuację małoletnich. Zostało przesłanych 13 wniosków do Sądu Rejonowego w Zgierzu. Ponadto członkowie grup diagnostyczno – pomocowych proponowali rodzinom, w których założona była Niebieska Karta objęcie wsparciem asystenta rodziny. W 2024 r. 6 rodzin było objętych wsparciem asystenta rodziny.

Przy Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Zgierzu od kilku lat funkcjonuje Punkt Porad Prawnych, w którym jeden ze zgierskich prawników pracuje w ramach wolontariatu. W 2024 r. udzielonych zostało 491 porad.

Członkowie grup roboczych wystosowali wnioski do Miejskiej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Zgierzu o objęcie wsparciem w leczeniu uzależnienia 9 osób.

W 2024 roku 7 rodzin (17 osoby), które doświadczały przemocy zostało objętych pomocą finansową MOPS w formie różnych zasiłków.

Sprawcy przemocy domowej byli kierowani do udziału w zajęciach korekcyjno – edukacyjnych do Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Zgierzu. W 2024 r. na zajęcia skierowana została 1 osoba, która ukończyła program.

Programy korekcyjno – edukacyjne są formą oddziaływania na sprawców przemocy w celu nauczania ich samokontroli, kształtowania u nich postawy partnerstwa i szacunku wobec bliskich oraz odpowiedzialności za popełnione czyny przemocowe.

Podstawowym i głównym celem działań programowych jest pomoc osobom stosującym przemoc domową w zaprzestaniu stosowania przemocy poprzez edukację mającą na celu:

- uświadomienie sprawcy czym jest przemoc,
- uzyskanie przez niego świadomości własnych zachowań przemocowych wobec bliskich,
- rozpoznanie przez niego sygnałów ostrzegawczych zapowiadających zachowania przemocowe,
- opracowanie „planu bezpieczeństwa” zapobiegającemu użyciu siły i przemocy,
- nabycie nowych umiejętności służących rozwiązywaniu konfliktów, sporów w rodzinie bez użycia agresji,
- naukę umiejętności partnerskiego układania stosunków w rodzinie, uczenie się korzystania z pomocy innych,
- naukę umiejętności konstruktywnego wyrażania uczuć,
- kształtowanie umiejętności wychowawczych bez użycia przemocy,
- trening umiejętności społecznych,
- realizację własnych potrzeb w sposób nie krzywdzący innych osób.

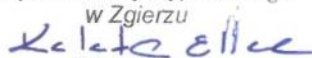
Od 22.01.2024 r. do 29.12.2024 r. przy Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Zgierzu działał Punkt Konsultacyjny dla Ofiar Przemocy w Rodzinie, dla mieszkańców miasta Zgierza. Głównym celem udzielanej pomocy było:

- udzielenie wsparcia psychologicznego w sytuacji kryzysu psychologicznego
- informowanie na temat zjawiska przemocy oraz możliwych form oferowanej pomocy.

Do punktu zgłaszały się lub były kierowane osoby doświadczające przemocy domowej lub pozostające w kryzysie psychicznym oraz osoby stosujące przemoc domową.

Poradnictwo i wsparcie było bezpłatne, a osoby korzystające z Punktu Konsultacyjnego miały zapewnioną dyskrecję. W 2024 r. z pomocy psychologicznej w Punkcie skorzystało 18 osób w tym, 6 mężczyzn i 12 kobiet.

Psycholog dla osób objętych tą formą wsparcia stworzył możliwość skorzystania maksymalnie z cyklu 8 spotkań. Łączna ilość udzielonych porad jednorazowych/oddziaływań terapeutycznych to 42.

PRZEWODNICZĄCA
Zespołu Interdyscyplinarnego
w Zgierzu

Eliza Kaleta

